

About the Author-Editor
Paul Sumner

Since before the Yom Kippur War, I have adventurously navigated the Hebrew Bible and Hebrew currents within the New Testament. My journeys have been far-ranging, ongoing and existential. For a time I considered conversion to Judaism, in order to be closer to the culture and ethos of the Bible and Yeshua of Nazareth. My naiveté vanished quickly.

The reality of Jewish religion today is like a walk through the *shuk* in Jerusalem's Old City on the way to the Kotel, the Western Wall of the Temple Mount. Many forms of "Judaism" are available to shoppers. And nearly all have a common feature.

In the words of Jewish scholar [Jakob Jocz](#), "[Modern] Judaism is essentially a religion for those who can" — can rise and climb and ascend and come as near to God as they can. It is a faith in human effort. In some forms of Judaism even God is not even central. For me to convert to "Judaism" would involve two nihilistic acts. It would mean denying my created being and thus robbing God of the honor of redeeming me and transforming my life, even though I was not a biological grandson of Abraham. Ultimately, and more importantly, I would have to accept Judaism's final doctrinal hurdle: deny Yeshua as Messiah and Lord.

Ironically, "Christianity" is a vaster marketplace than Judaism. There are some 30,000 divisions, denominations, or sects within the religion. Only a handful (from what I can tell) are not opposed if members call their Savior "Yeshua the Messiah." Yet some in the church want no Jewish aura around Jesus. Extremists even say it's heretical to call him "Son of God" (a biblical phrase rooted in the Hebrew Bible). They demand he be called "God the Son" (unbiblical) to be acceptably orthodox and Christian. From all this, I concluded that if a person drinks Scripture attentively, withdrawal to an unofficial wilderness is the only alternative for nurturing healthy faith.

Van voor de Yom Kippoor oorlog, heb ik avontuurlijk genavigeerd doorheen de Hebreeuwse Bijbel en de Hebreeuwse stromingen binnen het Nieuwe Testament. Mijn reizen waren verre gaand, actueel en levendig. Een bepaald moment dacht ik eraan met tot het Jodendom te bekeren, om dicht bij de cultuur en beleving van de Bijbel en Yeshua van Nazareth te komen. Mijn naïviteit verdween snel.

De realiteit van de joodse religie vandaag is als een wandeling door de *Shuk* in de Oude Stad van Jeruzalem op weg naar de Kotel, de Westelijke Muur van de Tempelberg. Voor shoppend publiek zijn veel vormen van "Jodendom" beschikbaar. En bijna allemaal hebben ze een gemeenschappelijk kenmerk.

In de woorden van de Joodse geleerde Jakob Jocz, "is [hedendaags] Jodendom in wezen een godsdienst voor degenen die kunnen" - kunnen opstaan en klimmen en stijgen en zo dicht bij God komen als ze kunnen. Het is een geloof in de menselijke inspanning. Bij sommige vormen van het Jodendom staat God zelfs niet centraal. Voor mij zou bekeren naar het "Jodendom" uit twee zinledige handelingen bestaan. Het zou het ontkennen van mijn geschapen wezen inhouden en daarmee God beroven van de eer van mij te verlossen en mijn leven te transformeren, ook al was ik niet een biologische kleinzoon van Abraham. Uiteindelijk, en nog belangrijker is dat ik de uiteindelijk leerstellige hindernis van het Jodendom moest gaan accepteren: Yeshua als Messias en Heer ontkennen.

Ironisch genoeg, is het "Christendom" een uitgebreider markt dan het jodendom. Er zijn binnen de religie zo'n 30.000 onderverdelingen, denominaties, of sekten. Slechts een handvol (waarvan ik weet) hebben er niets op tegen als leden hun Verlosser "Yeshua de Messias" noemen. Doch sommigen in de kerk willen rond Jezus geen Joodse sfeer. Extremisten zeggen zelfs dat het kettens is om hem "Zoon van God" (een Bijbelse zinsnede uit de Hebreeuwse Bijbel) te noemen. Ze eisen voor het orthodoxe en christelijke aanvaardbare dat hij "God de Zoon" (onbijbels) wordt genoemd. Uit dit alles, concludeerde ik dat als iemand de Schrift aandachtig drinkt, terughoudend voor een onofficiële wildernis het enige alternatief voor het voeden van een gezond geloof is.

Israel learned in ancient times that the wilderness is where God best meets and cares for his people. For a time, Yeshua was there too. He's an experienced guide for wilderness people. They are beckoned to follow: "Let us go out to him outside the camp ... seeking the city which is to come" (Hebrews 13:13,14).

My journey toward the "Hebrew Homeland" (my term) was not deterred by Jewish or Christian antipathy. My deepening Hebraic consciousness was nurtured by a wise (Gentile) Hebrew tutor, trips to Israel, and years of personal and formal study at [seminary and university](#).

Some of my explorations are found in my thesis on the [Heavenly Council](#) in the Hebrew Bible, Judaism and the New Testament. For nine years, I also published a study paper called [Yashar](#) [pdf sample], which matured into this website and went online in 1998.

From my journeys in Scripture and life, I learned to practice theological archeology with an Originalist mindset. That is, I sought to discover and report on Biblical Theology: on the overlooked, forgotten, and even buried contents in the New Testament and Hebrew Bible — the so-called "ancient paths" and "good way" (Jeremiah 6:16).

A number of studies on this site concern [Monotheism](#). But monotheism ["one God"] is a fuzzy term. It's a coin without universal value, since it means different things to different groups. Just unpack the definitions given by the "three great monotheistic religions." Here some key biblical distinctives.

In the New Testament the phrase "one God" refers to Yeshua's Father, who is also Yeshua's "God." These boundary markers are often ignored. Yeshua can be called "God" at times, for he is God's son and image, judge and agent of creation [1 Tim 2:5; Rom 15:6; John 1:1; Col 1:15; John 5:22, 27; Heb 1:2).

But the main titles for Yeshua—used hundreds of times—are Lord and Messiah (Grk, Christos).

"God made him both Lord and Messiah—this Yeshua." (Acts 2:36)

"Grace to you and peace from God our Father and the Lord Yeshua Messiah." (Romans 1:7)

In the centuries just prior to and during the life of Yeshua, there was widespread Jewish belief that someone stood in close proximity to God as His viceregent (as in Daniel 7:9-14). Many Jewish elders concluded he was [the messiah and son of God](#).

Israël leerde in de oudheid, dat de woestijn de plaats is waar God zijn volk het best ontmoet en er voor zorgt. Een bepaalde tijd was Yeshua er ook. Hij is een ervaren gids voor wildernisvolk. Ze worden gewenkt om te volgen: "Laat ons tot Hem uitgaan buiten de legerplaats ... op zoek naar de stad die komt" (Hebreeën 13:13,14).

Mijn reis naar het "Hebreeuwse Thuisland" (mijn term) werd niet tegen gehouden door joodse of christelijke antipathie. Het verdiepen van mijn Hebreeuwse bewustzijn werd gevoed door een wijze (niet-Joodse) Hebreeuws privéleraar, reizen naar Israël, en jaren van persoonlijke en formele studie aan seminarie en de universiteit.

Sommige van mijn verkenningen zijn te vinden in mijn proefschrift over de Hemelse Raad in de Hebreeuwse Bijbel, het Jodendom en het Nieuwe Testament. Negen jaar lang, heb ik ook een studie, Yashar [pdf uittreksel] genaamd, gepubliceerd welke uitgroeide tot deze website en in 1998 online ging.

Van mijn reizen in de Schrift en het leven, heb ik geleerd om theologische archeologie te beoefenen met een mentaliteit van een Originalist. Dat wil zeggen, ik zocht op Bijbelse Theologie te ontdekken en te rapporteren: over het over het hoofd geziene, vergeten, en zelfs begraven inhoud van het Nieuwe Testament en de Hebreeuwse Bijbel - de zogenaamde "oude paden" en "goede weg" (Jeremia 6:16) .

Een aantal studies op deze site behandelen Monotheïsme. Maar monotheïsme ["één God"] is een wazige term. Het is een munt zonder universele waarde, want het betekent niet voor iedereen hetzelfde. Neem gewoon de definities door de "drie grote monotheïstische godsdiensten" gegeven. Hier enkele Bijbelse sleutel onderscheiden.

In het Nieuwe Testament verwijst de uitdrukking "één God" naar Yeshua's Vader, die ook Yeshua's "God" is. Deze begrenzingen worden vaak genegeerd. Yeshua kan af en toe "God" worden genoemd, want hij is Gods zoon en beeld, rechter en functionaris van de schepping [1 Tim 2:5; Rom 15:6, Johannes 1:1; Col 1:15, Johannes 5:22, 27; Hebreeën 1:2).

Maar de belangrijkste titels voor Yeshua - honderden keren gebruikt - zijn Heer en Messias (Grk, Christos).

"God maakte hem - deze Yeshua - zowel Heer als Messias." (Handelingen 2:36)

"Genade zij u en vrede van God onze Vader en de Heer Yeshua Messias." (Romeinen 1:7)

In de eeuwen vlak voor en tijdens het leven van Yeshua, was er wijdverspreid joods geloof dat er iemand in de nabijheid van God stond als Zijn viceregent (zoals in Daniël 7:9-14). Veel joodse oudsten besloten dat hij de Messias en Zoon van God was.

Later on, as Christian theologians in the 4th and 5th centuries evolved a doctrine about the triadic monotheistic godhead, Jewish elders retreated from earlier beliefs and scorched the earth. They raised even higher the Shema (Deut 6:4) as Judaism's banner proclamation of God's uniqueness and absolute singularity. There were not Two in heaven; only The One.

I believe the great challenge for Bible people is not to reconcile the New Testament with rabbinic Judaism or with orthodox Christianity.

The important task is to find the streams of truth flowing from the Hebrew Bible into the New Testament and draw upon them alone. This means carefully removing the accumulations — the tel strata — layered over Scripture so the pristine waters can descend freely from Above.

To respond or inquire, [Contact](#) me.
hebrew-streams.org

Later, wanneer in de 4e en 5e eeuw christelijke theologen evolueerden van een leer over de triadische monotheïstische godheid, kwamen joodse oudsten terug op vroegere overtuigingen en verschroelden de aarde. Ze verhieven de Shema (Deuteronomium 6:4) nog hoger als banier van het Jodendom, die het unieke van God en Zijn absolute enkelvoudigheid proclameert. Er waren niet er geen twee in de hemel, alleen De Ene.

Ik denk dat voor Bijbel mensen de grote uitdaging is van het Nieuwe Testament niet te gaan verzoenen met het rabbijnse jodendom of met het orthodoxe christendom.

De belangrijkste taak is om de stromen van de waarheid te vinden die vanuit de Hebreeuwse Bijbel in het Nieuwe Testament vloeien en alleen daar uit te putten. Dit betekent de stapels over de Schrift gelegde lagen zorgvuldig verwijderen, zodat de oorspronkelijke wateren vrij van Boven kunnen neerdalen.

Om te reageren of te vragen, neem met mij contact.
hebreuws-streams.org